

Краток преглед на радио програмата „Истражувачки журнал“ со Грег Антони, на радио станицата „Прв амандман“

7 август, 2014 г.

Грег ја започна програмата со изјавата дека дека Тони Аламо се наоѓа во затвор уште од 2008 година, осуден на 175-годишна казна, изречена поради лажно обвинение за сексуална злоупотреба. Тој кажа дека Тони во последните 40 до 50 години ни ја кажувал вистината во врска со Ватиканското влијание врз нашите верски слободи и ѓаволскиот начин на којшто навлегува во нашиот политички систем. Тој објасни како Тони достигнува до илјадници луѓе низ светот преку оваа анти-Ватиканска приказна којашто треба да биде кажана поради тоа што постојат основани сомневања, засновани на докази коишто укажуваат дека она што Тони го кажува е вистина и дека тоа е причината поради која е прогонуван.

Грег ја спомна рацијата извршена врз Тониевата црква во 2008-та година во Арканзас, кажувајќи дека таа наликувала на онаа извршена во Вако и дека за неа слушнал од водечките информативни медиуми, коишто изгледа биле добро запознаени со овој инцидент. Според неговото мислење, нивната намера била да се затвори оваа успешна црква којашто има цркви во голем број различни држави, а се разбира и да го прогонуваат Тони. Начинот на којшто го направиле тоа бил да се нападат децата на оваа црква. Тука се надоврзал на мислењето коешто го искажал еден блогер во врска со рацијата: кога државните службеници и службениците од федералните агенции за спроведување на законот ненадејно упаднале во црквите на Тони Аламо, повеќето, ако не и сите водечки информативни медиумски куќи биле во Тексаркана, Арканзас, гледале како сето тоа се одвивало, но не пишувале ништо за тоа сè додека сето тоа не започнало. Ова укажува на тоа дека тие биле запознаени со сето тоа. Рацијата првично била испланирана да се случи во октомври, но се случила во септември. Во петокот, еден ден пред рацијата, некој од Канцеларијата на јавниот обвинител на САД ненамерно испратил е-пошта до над 50 медиумски куќи ширум Соединетите Држави известувајќи ги за нападот. Оваа е-пошта била испратена неколку недели пред одредувањето на денот за рацијата. Затоа Грег верува дека сето тоа било намерно наместено за да го осудат Тони пред да добие можност за фер судење.

Еден блогер со име Френк Локвуд го изјавил следното: „Поради ненамерното откривање на тајната, службениците на агенциите за спроведување на законот го поместија својот распоред за делување. Весниците сами требаше да одлучат дали ќе ја пуштат сторијата во саботното издание, или пак ќе почекаат ден-два за да го сторат тоа. Иако наводно имаше деца во црквата, а постоеја и тврдења дека имало и злоупотреба на деца, секоја новинарска организација во државата доброволно се воздржа од пишувањето во врска со рацијата сè додека нападот веќе не беше започнал“. Тие ги возбудија и поттикнаа медиумите во врска со ова; никој не знаеше што точно се случува. Самиот начин на којшто се одвиваше оваа рација, сличен на некоја акција од специјалните единици, во себе веќе ја носеше обвинителната пресуда. Тој опиша како децата кои што си играле во дворот биле смртно исплашени додека гледале како специјалната единица влегува со пушки и пиштоли и се обидува да го уапси Тони, кој патем речено, воопшто не ни бил таму туку во Лос Анџелес. Не постоеле никакви показатели дека на црковниот имот имало оружје или нешто слично.

Црквата е мирна организација, па ако сакаа да го уапсат Тони, можеа да го направат тоа на многу помирен начин; но беше потребно да се направи медиумски настан што требаше да биде изведен на начин којшто однапред го осудуваше Тони, оневозможувајќи му да добие фер судење.

На тој ден, шест деца беа ставени под државно старателство. Следниот ден сторијата веќе беше објавена во сите водечки информативни медиуми. Апсењето беше покриено од сите национални медиуми и г. Аламо веќе беше осуден. Сторијата беше објавена и во шоуто на Опра Винфри и на некои од водечките канали коишто известуваат за криминалот.

Грег изјави дека од адвокатска гледна точка, властите немале многу докази, а оние коишто ги имале можеле да бидат претходно креирани. Ова претставува случај за пример со којшто сакаа да им покажат на луѓето што сè можат да им направат ако одлучат да ѝ се спротивстават на Католичката црква и на Ватикан. Грег укажа на тоа колку Соединетите Држави се лицемерни и на двојните стандарди коишто ги применуваат, овозможувајќи им на Ватиканските цркви да продолжат со работа дури и по огромниот број докази за тоа што им се случувало на децата по училиштата во Канада, во Ирска; за тортурата и злоупотребата што се случувале насекаде низ светот, а ние и понатаму ѝ дозволуваме на оваа црква да биде активна?! Тие имаат пари и моќ и ја контролираат нашата влада, па така можат да се извлечат од обвиненијата за злоупотреба на деца. Ако имате глас којшто е силен како Аламовиот, тогаш тие ќе тргнат против вас, користејќи ги обвиненијата за коишто самите се виновни и употребувајќи ги при тоа медиумите, ФБИ, агенциите за спроведување на законот, поткуп, изнесување лажни обвиненија кои подоцна ги отповикуваат. Грег спомна за граѓанскиот спор во март и пресудата од половина милијарда долари.

Грег го опиша Тони како 79-годишен слеп старец, кој што е во затвор. Потоа се надоврза на изјавата која Тони ја кажа од затворот: Скоро 50 години се обидуваа да ме отстранат. Прво не обвинија дека сме комунисти, немилосрдно не малтретираа и ги затвораа нашите членови, за да не затворат и да не спречат, мене и мојата жена Сузан, во проповедањето на вистината за Словото Божјо. Потоа сакаа да ни се случи она што го снајде Вако, постојано обвинувајќи не дека сме опасен култ и вооружени терористи. Подоцна ме обвинија за злоупотреба на деца, за на крајот, Јавниот обвинител на Лос Анџелес да ги повлече тие обвиненија. Потоа дојде обвинението за закана за киднапирање на федерален судија. Поротата ме прогласи за невин. Потоа ја употребија Службата за јавни приходи (ИРС) за да искреираат лажен случај за неплаќање данок на приход којшто никогаш не постоел. Мојот адвокат, Џеф Дикстајн, даночен демонстрант, беше ставен во позиција да бира да ме предаде мене или самиот да оди во затвор. Ми одредија 6-годишна затворска казна, а поради добро однесување, излегов од затворот по четири години, во 1998 година. ФБИ без попуштање ја продолжи истрагата за мене. На крајот, во 2008 година најдоа неколку лажни сведоци коишто ја имаа напуштено црквата неколку години пред тоа и кои што се согласија да соработуваат со нив. Понудата за враќање на имот и пари во граѓанскиот спор беше многу примамлива. Во граѓанскиот спор беа употребени истите пет сведоци, но и дополнителен шести сведок, една жена која што беше бивш член на црквата и која што беше исто така употребена во криминалната постапка, за да можат да ја зајакнат својата позиција во овој случај. Но овој пат, во граѓанскиот спор, таа сакаше да добие парична

награда, па затоа измисли ново обвинение дека била подготвувана да биде сопруга, но успеала да избега. Жената којашто беше седми сведок беше во црквата сè до јуни 2010-та, знаеше дека сум невин и ме подржуваше по судењето. Потоа во јуни таа си замина од црквата. Веќе во август таа се придружи како сведок во граѓанскиот спор заради пари. Граѓанскиот спор се одвиваше во федералниот суд, но штом наближи денот за судењето, судијата на крајот одлучи да го прифати предлогот за резимирана пресуда којшто беше претходно доставен, па затоа сите федерални обвиненија беа повлечени. Значи случајот беше затворен, а потоа повторно поднесен до државниот суд во Арканзас. Судијата од државниот суд дозволи сите обвиненија коишто таа ги отфрли да бидат повторно ставени во сила. Немавме пари за повторно да се бориме, па се подразбира дека го изгубивме случајот.

Грег изјави дека нивниот напад врз Тони и црквата беше онаму каде што најповеќе боли: врз децата. Тие ја пребаруваа секоја црква за да ги најдат децата кои што не беа земени во првата рација. Тој ја опиша првата рација којашто ја изведоа стотици полицајци, специјални единици и кажа како ги зедеа шесте девојчиња од лулашките во дворот. За ниедно од девојчињата не се докажа дека имало нешто несоодветно и недопустливо со Тони. Девојчињата беа истуркани во едно комбе додека пееја евангелски песни. Тој ги опиша интервјуата што судските експерти ги извршиле следниот ден со девојчињата; не нашле ништо недозволиво. Се откри дури и дека едно од девојчињата му било сестра на еден возрасен член кој што живеел таму, но тие сепак одлучиле да не му дозволат на девојчето да им се врати на своите родители. Одделот за човечки услуги ги задржа шесте девојчиња, иако не успеаја да најдат ништо неправилно. Судијата издаде наредба за одземање на секое дете од црквата на секоја локација во САД. Луѓето од конгрегацијата почнаа да бегаат заедно со своите деца—што даде одлична можност за растурање на нештата. Тој спомна како две комбиња полни со деца биле запрени на автопатот. Тие ги грабнале бебињата и децата и никогаш повеќе не ги вратиле. Грег рече дека тоа било класично киднапирање. Тој непрестајно го повторуваше фактот дека никогаш не бил најден доказ за какво било зло извршено над овие деца, како и тоа дека никогаш не било најдено нешто коешто би можеле да го искористат во процесот против Тони, како што се надеваа. Тие беа свесни дека тоа е начинот преку којшто можеа да ја уништат целата црква. Грег потоа запраша дали ова е Гестаповска земја. Грег кажа дека сето тоа било направено за да се затвори оваа црква, да се запре Тони во неговиот говор против Ватикан и да се одземе сиот негов имот и пари. Грег праша: „Зошто не му ги одземат сите пари на Ватикан за сето што го има направено?“ Имаше еден судски процес во врска со ова и тие тогаш изјавија: „Ватикан нема бизнис во Америка“. Тие се обидоа да ја уништат црквата преку расејување на луѓето кои ги подготвуваа текстовите, ги печатеа и дистрибуираа, како и оние кои ја одржуваа црквата за да може секоја недела да оди низ градовите во САД, дистрибуирајќи ја литературата и испраќајќи ја по пошта. Грег објасни дека литературата којашто се дистрибуира е слична на она што тој самиот го кажува во своето шоу во врска со Ватиканското влијание врз нашите верски слободи и врз нашата влада, убедувајќи ги луѓето да поверуваат дека оваа црква е вистинската. Ако некогаш некаде постоел некој култ тогаш тоа мора да е Ватикан! Грег изјави дека родителите биле ставени пред скандалозно срамниот избор: или да ја напуштат црквата или да ги изгубат своите деца и да го изгубат своето родителско право. Благо кажано, тоа беше поразително и за децата и за родителите. Потоа на децата во целост им беше испран умот и беа натерани да

станат непријателски настроени кон своите родители; да ги мразат и да ја мразат црквата што порано ја сакале.

Прашањето коешто Тони го поставува од неговата затворска ќелија е следното: „Кога веќе постојат толку многу уверливи докази за злоупотребата на деца во католичкиот култ, зошто на децата не им се забрани да одат во нивните училишта, нивните цркви, нивните сиропиталишта, манастири итн? Зошто католичките родители, кои секојдневно ги испраќаат своите деца назад во тој култ што злоупотребува деца, не се соочени со губење на родителското право и зошто не им се одземаат нивните деца?“

Грег ја пренесе приказната за тоа како неговата мајка умрела од леукемија, кога неговиот предвреме роден помал брат бил на 6-месечна возраст, а неговиот татко имал многу сметки за плаќање. Во близина на нивниот дом имало едно католичко сиропиталиште каде што биле донесени голем број на деца.

Еден монсињор дошол во нивната куќа, но наместо да му понуди помош на Греговиот татко, тој сакал да ги земе децата и да ги смести во католичкото сиропиталиште. Татко му го грабнал монсињорот, го фрлил на ѕид, го проколнал и го клоцнал надолу по скалите. Грег рече: „Ете такви се моите чувства кон Ватикан. Клоцнете ги нејзините свештеници во газот и исфрлете ги надвор од вашата куќа. Мојот татко го направи тоа, па затоа ние израснавме во многу среќни и здрави деца, а мојот брат сега е многу успешен бизнисмен“. Неговиот татко се заколнал дека никогаш повеќе нема да стапне во католичката црква и навистина никогаш не го направил тоа. Тој никогаш не го испратил брат му во католичко училиште. Татко му го замолил Грег да му дозволи да го испише од католичкото училиште, но Грег го молел да го остави таму, бидејќи сите негови пријатели биле таму и тукушто ја загубил својата мајка.

Во вториот дел од програмата Грег го спомнува затворот во којшто бил Тони и зборува за тоа како таму сета комуникација е под контрола, а го спомнува и начинот на којшто се изведуваат посетите; таму воопшто не постои приватност. Владата ѝ плати на „Мрежата за подигање на свеста за култовите“ преку 5 000 \$ за секој од трите сведоци кои сведочеа против Тони, за интензивното двонеделно програмирање коешто се одвивало на оддалечена локација наречена Велспринг Ритрит. Владата платила за нивниот повратен билет, а платила и 1500 \$ за надгледувањето на детето на една од сведоците додека мајка му била на тоа советување. Сведоците биле исплатени под маската дека примаат пари за плаќање на сметките бидејќи не можеле да работат и самите да си ги платат сметките додека се таму; на пример сметката за осигурување на автомобилот, итн. Поранешниот шеф на Велспринг, Пол Мартин, лично работел со овие сведоци. Советувањето се одржало во декември 2008 година, но веднаш потоа г. Мартин се разболел. Му била дијагностицирана леукемија и умрел неколку месеци потоа.

Во минатото, сведоштвото на овие сведоци, програмирани во Велспринг, било отфрлено од судот. Но, ако некој од одбраната само прозборел со некој од сведоците, тогаш се ставал во опасност да биде обвинет за мешање со сведоците. Сепак, владата без проблем можела да ги испрати своите сведоци до местото каде што ги програмирала за сведочење. Луѓето тогаш би можеле да станат непристрасни и многу непријателски настроени. Тоа е многу важен момент во овој случај.

Грег кажа дека Дороти Кари изјавила дека „Нерешените мистерији“ лажеле и дека Тони Аламо не ја злоупотребил нејзината мала ќерка. Тоа се случило во 1991 г. кога тие неуспешно се обидуваат да му ја направат истата работа на Тони. Грег прочитал нешто од тоа што Дороти го кажала во литературата, каде што таа го отфрла обвинението на Џим Грифин, кој тврдел дека Тони ја злоупотребил Кариса.

Грег прочитал од една статија во „Билтенот на Протестантската мисија“ на Британска Колумбија, за тоа како некои браќа од црквата на Тони отишле во Канада и ја дистрибуирале евангелската литература во времето кога била најавена посетата на Папата Јован Павле II на тоа место. На денот на пристигнувањето на Папата, браќата биле уапсени. Против нив не биле покренати никакви обвиненија, ниту пак им била кажана некаква причина за апсењето, но тие сепак биле задржани во затворот сè до денот кога Папата ја напуштил Канада и тие биле ослободени без да им се каже некако објаснување или барем извинување за нивното затворање. Грег понатаму раскажува дека авторот на статијата рекол дека ја знаел вистинската причина за повторното затворање на Тони Аламо, а таа е дистрибуирањето на литературата којашто ги разоткрива злоделата на римокатолицизмот. Властите се обидуваат да наместат лажни сведоци во судењето. Ако властите навистина се толку многу загрижени за тоа што децата се физички и сексуално злоупотребувани, зошто тогаш не ги затворат сите римокатолички институции? Бидејќи е докажано дека илјадници деца (а Грег додава стотици илјади, милиони со текот на годините) се сексуално и физички злоупотребувани, подложени на тортура, па дури и убивани од страна на свештениците кои што се заколнале на целибат? Тој прашува: „Колку често слушате за некој свештеник кој што бил обвинет од страна на некоја од неговите жртви за сексуална злоупотреба и силување, и додека ја очекува правдата да дознаете дека тој перверзник бил тајно преместен во некој друг манастир или црква за да може и понатаму да продолжи со злоупотребата на некое друго место? Каде е тука правдата? Како е можно католичките родители, коишто веќе знаат за сите деца кои биле малтретирани од страна на свештениците и понатаму да им ги испраќаат своите деца на овие сексуални, перверзни педофили? Каде е тука нивната природна приврзаност кон своите деца? Дали тоа не претставува запоставување? Тие знаат и секојдневно можат да прочитаат во весниците за случаите на педофилија. Зошто властите не се загрижени поради овој голем круг на сексуална злоупотреба на деца? Едноставно постојат двојни стандарди, едни се за Рим, а други се за останатите луѓе во светот како што може да се види и во приказната за Тони Аламо“.

Грег прочита нешто што е запишано од страна на еден човек по име Шејн, во 2009 г., кој што „Одделот за човечки служби“ [ОЧС] го нарекува „Оддел за човечко страдање“. Тој вели дека овој Оддел украде 35 деца, дека го затворил Тони Аламо и дека правејќи го тоа, всушност ја ставил самата Библија на судење. Аламовата црква не е култ, ниту секта, туку христијанска заедница којашто верува во Библијата и активно ја проповеда насекаде низ светот. Патетичната причина која судијата ја кажал за одземањето на децата од нивните родители била дека тие не биле вакцинирани и дека не биле регистрирани во владините институции како деца кои што добиваат домашно образование. Грег потоа спомнува дека е можно да го стават и вирусот на ебола во вакцина, затоа немојте да ги примате вакцините, ниту вакцината против грип. Тој вели дека се затвораат некои од веб-локациите коишто се против вакцинирањето. Шејн вели дека вистинската причина за овие киднапирања

лежи во проповедањето на Аламовата црква „ТАЈНИОТ ГОЛЕМ ВАВИЛОН, МАЈКА НА БЛУДНИЦИТЕ И НА ЗЕМНИТЕ ГНАСОТИИ“ (Откровение 17:5).

Грег вели дека единствената причина поради која што го фатија Тони е дека тој е многу успешен. Неговата црква е многу, многу популарна и тој ја пренел својата порака на илјадници, па дури и стотици илјади луѓе. На пример, кога тој би седел дома и би им зборувал на 20-тина луѓе, тие никогаш не би се занимавале со него; туку она што не го сакаат е нивната тајна да биде откриена, и токму тоа е причината зошто сето ова му се случило. Единственото решение за вас е да не им верувате на водечките информативни медиуми во врска со оваа сторија, бидејќи тие ништо не ви кажале за присилувањето; всушност не ви кажале ниту за многу други нешта. Тие го осудија Тони Аламо и ја спомнаа оваа приказна гледана единствено од гледна точка на обвинителот, за секој кој што ќе ја чуе да си отиде велејќи: „Тој мора да е виновен“. Тоа ни покажува како владата, медиумите и Ватикан заедно соработуваат.